

hrůzou, čím víc jsem tam nechával svoji ruku, že tahle ruka to musí být, která namát kou některá ta kofátka zprovodí ze světa. A vzdula se mi žluč a začalo mne bolet břicho, a rozlival jsem ostatním kočkám mlíko a krájel maso, a když jsem sedl k psacímu stroji, nemohl jsem psát, protože se mi chvěly prsty a nebyl jsem schopen vyklepat souvislou větu. Chodil jsem kolem kůlny, za mnou chodila těhotná Švarcava, chodila za mnou, protože taky měla ohromné břicho, taky byla na rozsypaní, počapl jsem a ona mi vyskočila na kolena a zvedla se a tiskla se ke mně a chtěla, abych ji potěšil, abych jí pomohl, protože jak jsem viděl, taky měla hrůzu z toho, že bude sama rodit, a neprávila si nic jiného, než abych byl u toho... A já jsem trnul a viděl jsem nesmyslnost toho, že jsem přijel, že Kersko pro mne není vůbec to místo, o kterém všichni mi přátelé říkají, že to je ideální místo na psaní, že já se mám, když mám dva byty, jeden v Praze a jeden v Kersku... opak byl pravdou. Když jsem byl v Praze tenhle čas, tak jsem trnul, co asi tak dělají ty moje kočky, a nemohl jsem psát hrůzou, že mají hlad, že jsou tam samy..., a když jsem dojel do Kerska tenhle čas, tak zase jsem si nadával, proč jsem ne zůstal v Praze, že tady taky nemůžu psát,

78

double blind - being angry
being pregnant
with the wife of
with the blind woman

měl tolik svých koček a ještě teď jednu kočku navíc, která mi porodila právě pět kofátek, a Švarcava mi porodí za chvíli dalších pět... Tu chvíli jsem si přával, že by bylo nejlepší, udělat tak ohromný poštovní pytel a tam nejdřív ubít všechny kočky, a pak do toho pytle si sám vlizt a utopit se v rybníku v lese anebo... Teď mi to došlo, proč ta moje kofáta si nejdříve hraji s pletenou větkou taškou, taškou s velkými zelenými kruhy jako držáky, proč si tam tak rády hraji, někdy se všechny ty kočky vdují do té ohromné lýkové tašky a usínají tam... Tu mi tady nechala věštkyně Mařenka, když přišla na houby a věštila mi nejen to, že ze mne bude spisovatel, ale že budu v situaci, když se oběsím na vrbě u potoka... A tuhle chvíli se mi zjevila ta její věštba, věštba Mařenky, bývalé nemocniční sestry, která chodila našim městečkem ve volném čase v bílém turbanu a zelené slze šperku na něm, a věštila mi z karet. Aby mi tady nechala tu ohromnou tašku z lýčí se zelenými kruhy, aby si už nikdy pro ni nepřišla, protože umřela... A já jsem teď si vzpomenu na její věštbu, ze které jsem si nejdřív dělal legraci, pak jsem ji bral vážně, a dokonce jsem nechal všechny ty větve z té vrby ořezat, ale vrba do roka vyrazila tak ohromně

79

double blind - being angry
being pregnant
with the wife of
with the blind woman